

ξίκι

ξίκι, το, ουσ. [<τουρκ. eksik (= ελλιπής, λιποβαρής)], ιδίως εύχρ. ως επίρρ. στις φρ. *ξίκι να γίνει!* **α.** έκφραση με την οποία αποφασίζουμε επιτέλους να δώσουμε χάρισμα σε κάποιον κάτι που μας το ζητάει πολύ επίμονα: «αφού θέλεις τόσο πολύ τον αναπτήρα μου, επειδή μοιάζει μ' εκείνον του σχωρεμένου του πατέρα σου, τότε ξίκι να γίνει και πρόσεχε να μην τον χάσεις!». Από την εικόνα του ατόμου που χάνει κάτι από το βάρος του, όταν δώσει σε κάποιον κάτι που το έχει επάνω του. **β.** έκφραση με την οποία δηλώνουμε πως παραβλέπουμε κάτι που γίνεται ή που έχει γίνει: «έλα, μικρό παιδί είναι, ξίκι να γίνει η ζημιά που έκανε!».

- *ξίκι να σου γίνει!* είδος κατάρας να μη σου φανεί χρήσιμο ή ωφέλιμο κάτι, να μη το χαρείς: «μια φορά σε ζήτησα τ' αυτοκίνητό σου κι αρνήθηκες να μ' εξυπηρετήσεις, γι' αυτό ξίκι να σου γίνει!»· βλ. και φρ. *χαράμι να σου γίνει!* λ. [χαράμι](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας